

YLEISIÄ VIRHEITÄ RUKOUKSESSA

Sheikh 'Ali Hasan Al-Halabii

SISÄLTÖ

Johdanto.....	1
Ensin: Imaamin kiinni saaminen hänen kumartuessaan.....	1
Toinen: liiallinen liikkuminen.....	2
Kolmas: rivien suoristaminen.....	2
Neljäs: Toinen yhteisrukous jne.....	4
Viides: Sanoa: "Herramme Sinulle kuuluu ylistys [ja kiitos] rukouksen aikana.....	6
Kuudes: Imaamin kanssa kilpaileminen.....	7
Seitsemäs: Kiirehtiä ottamaan kiinni rukuu' tai tashahhud jne.....	8
Kahdeksas: Olla käyttämättä sutraa rukoillessaan.....	8
Yhdeksäs: pilarien välillä rukoileminen.....	9
Kymmenes: suun peittäminen rukoillessa.....	10
Yhdestoista: Katseen nostaminen taivaaseen rukouksen aikana.....	10
Kahdestoista: joitain säädöksiä jotka pätevät siihen joka saapuu rukoukseen myöhässä. 11	11
Kolmastoista: Joitain säädöksiä koskien muistamattomuuden kumarrusta.....	12
Neljästoista: Menetettyjen rukousten korvaaminen.....	14
Alaviitteet:.....	16

JOHDANTO

Monet ihmiset lankeavat virheisiin, jotka ovat vastoin rukouksen oikeata ymmärrystä, joko tietoisesti tai tietämättään – ja niistä makeampi on karvas!!!

Näin ollen ajattelin, että minun tulisi omistaa tämä viimeinen luku näitä virheitä vastaan varoittamiselle umman neuvomista varten ja profeetan -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- lausunnon mukaisesti (tarkoituksen tulkinta): “Kukaan teistä ei todellisesti usko kunnes hän rakastaa veljelleen mitä hän rakastaa itselleen [eli hyvää].” [1]

ENSIN: IMAAMIN KIINNI SAAMINEN HÄNEN KUMARTUESSAAN

Hänen, joka liittyy yhteisrukoukseen imaamin kumartaessa, tulee sanoa alku takbiir (eli Allaahu Akbar) samalla kun hän seisoo selkä suorana ja ollen täysin rentoutuneena. Sitten hänen tulisi tehdä toinen takbiir siirtyäkseen kumarrusasentoon.

Se, että hän tekee takbiirin samalla kun hänen selkensä on kumarassa ja liikkuaan jo mennäkseen kumarrusasentoon, niin tämä ei ole ollenkaan sallittua. Itse asiassa se voi olla syynä siihen, että hänen rukouksensa mitätöidään.

Imaam ibn Qudaamat sanoi al-Murnii teoksessa (1/544): “Henkilön, joka tulee myöhässä rukoukseen pitää tehdä avaus takbiir kun hänen selkensä on suorana. Jos hän tekee sen kun hän on täysin kumartanut selkensä mennäkseen kumarrusasentoon tai kun hän on kumartamassa selkäänsä kumartuakseen, se ei ole oikein, koska hän on tehnyt sen väärässä paikassa...” [2]

TOINEN: LIALLINEN LIIKKUMINEN

Liikkuminen (rukouksen aikana) itsessään –johtuen jostain tarpeesta tai hädästä- ei ole uskonnossa kiellettyä. Kuitenkin tarpeeton liikkuminen (rukouksessa) ilman kunnan syytä ei ole sallittua. Tämä perustuu Allaahin lähettilään lausuntoon (tarkoituksen tulkinta): ”Olkaa rentoutuneita rukouksessa.” [3]

KOLMAS: RIVIEN SUORISTAMINEN

Imaam Muslim kertoi Sahiihissaan profetian -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoneen (tarkoituksen tulkinta): “Suoristakaa (rivinne) älkääkä olko jakautuneita, jotta sydämenne eivät jakautuisi.”

Al-Bukhaari kertoi Sahiihissaan, että profetta -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi (tarkoituksen tulkinta): “Joko suoristatte rivinne tai Allaah tulee aiheuttamaan turmelusta kasvojenne väliin.”

Ja Sahiih Muslimissa kerrotaan, että hän -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi: “Rivien suoristaminen on rukouksen täydentämistä.”

Ja Sahiih al-Bukhaarissa: “Varmasti, rivin järjestäminen (tasaisesti) kuuluu rukouksen täydentämiseen.”

Monet ihmiset toimivat vastoin näitä ahaadiitheja ja näin ollen näet heidän seisovan rukouksessa, ja yhden henkilön jalan ja hänen vieressään rivissä seisovan toisen henkilön jalan välillä on valtavasti tilaa. Tämä huolimatta siitä, mitä Allaahin lähettiläs -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi: ”Tiukentakaa rivit, koska todellakin paholainen seisoo aukoissa.” [4] Ja hän -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi (tarkoituksen tulkinta): ”Tiukentakaa rivinne ja tuokaa ne lähelle toisiaan. Ja asettakaa kaulat ylös riviin tasaisesti vierekkäin. Koska vannon sen nimeen jonka Kädessä sieluni on, näen paholaisten tunkeutuvan aukoista riveihin aivan kuin ne olisivat pieniä lampaita.” [5]

Joten tämä pieni aukko, joka on yhden henkilön jalan ja toisen henkilön jalan välissä, on paikka paholaista varten, jota hän käyttää leikitelläkseen ja häiritäkseen Aatamin lapsia, jotka vastustavat profeettansa -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sunnaa.

Ihme kyllä jotkut ihmiset torjuvat tällaisen säädöksen perustuen pelkkään omaan loogiseen järkeilyynsä väittäen, että: “Tämä paholainen voi myös tunkeutua jalkojemme ja itsemme välisistä raoista!!”

Sanomme: ei, koska tämä kysymys on etupäässä näkymättömän asioita ja sen vuoksi siinä ei ole tilaa ihmisälylle paitsi ymmärrystä varten. Se, että tyrkytämme itseämme suin päin näihin (näkymättömän) kysymyksiin ja yritämme selvittää sen piilotettuja salaisuuksia, niin ei...koska Allaah sanoo: “Mutta ei, Herrasi Nimeen, heillä ei voi olla yhtään uskoa kunnes he tekevät sinusta (Muhammad) tuomarin kaikissa heidän välisissä riidoissaan eivätkä löydä itsestään yhtään vastustusta päätöksillesi ja hyväksyvät ne täydellä alistuneisuudella.” [Suurat an-Nisaa 4:65, tarkoituksen tulkinta]

NELJÄS: TOINEN YHTEISRUKOUS JNE

Monet liikemiehet ja heidän asiakkaansa, kuten muut heidän kaltaisensa, ottavat yhteisrukouksen kevyesti johtuen kuvitelmastaan, että mikä tahansa yhteisrukous johon he ehtivät masjidissa on pätevä. Tämä usko johtaa heidät olemaan välinpitämättömiä sen suhteen ja vähättelemään ensimmäistä yhteisrukousta.

Tiedon ihmiset tietävät, että monet ahaadiithit koskien yhteisrukouksessa rukoilemisen hyvyttä pätevät vain ensimmäiseen yhteisrukoukseen, joka on se, jonka masjidin pääimaami tai hänen edustajansa järjestää. Jos näin ei olisi ja nämä ahaadiithit soveltuisivat mihin tahansa yhteisrukoukseen niin silloin rukoukseen ajoissa saapumisessa ei olisi lisättyä ansiota tai siinä, että saa yhteisrukouksen kiinni. Tämä tarkoittaisi, että kuka tahansa joka pystyy saamaan kiinni minkä tahansa yhteisrukouksen saisi silloin saman ansion [6], ja tämä ei ole totta!

Imaam as-Shaafi’ii sanoi kirjassaan al-Umm (1/180): “Jos masjidissa on säännöllisesti palkattu imaam, ja yksi mies tai joitain miehiä tulevat masjidiiin ja huomaavat olevansa myöhässä yhteisrukouksesta, niin heidän tulisi rukoilla yksilöllisesti (eli erilleen). En pidä siitä, että he rukoilevat yhdessä. Kuitenkin jos he sen tekevät, niin heidän rukouksensa yhteisesti masjidissa on pätevä.” [7]

Hän, olkoon Allaah hänelle armollinen, sanoi sen jälkeen: “Uskon, että syy miksi jotkut heistä (eli oppineista) pitivät sitä vastenmielisenä oli sen vuoksi, että se aiheuttaa jakaantumista ja saa henkilön luopumaan rukouksesta yhteisrukousta johtavan imaamin takana. Tämä tulee aiheuttamaan erilaisuutta tämän henkilön ja sen henkilön välille, joka menee masjidiiin oikeaan aikaan (ensimmäistä) yhteisrukousta varten. Joten kun rukous loppuu, he saapuvat masjidiiin ja rukoilevat. Joten tämä käsittää ihmisten välistä erilaisuutta ja rivien jakaantumista ja kummatkin näistä ovat vastenmielisiä (asioita).”

Muistiinpanoissaan Sunan at-Tirmidhiin (1/431-432), suuri oppinut ja muhaddith, sheikh Ahmad Shaakir lausui imaam as-Shaafi'iin ylläolevat sanat ja sitten kommentoi niitä, sanoen:

“As-Shaafi’iin saama mielipide tästä kysymyksestä perustuen tähän ymmärrykseen on oikein ja sopiva. Hän tuo sen julki perustuen terävään havainnointiin, tarkkaan ymmärrykseen ja vaikuttavaan mielen älyyn ja islaamin päämääriin. Ensimmäinen, islaamin kunnoitettavin ja merkittävin päämäärä on muslimien rivien yhdistäminen, heidän sydämensä yhteen liittäminen yhtä päämäärää varten –joka on Allaahin Sanan kohottaminen – ja muslimien rivien yhdistäminen tätä päämäärää varten. Joten tässä oleva henkinen merkitys on heidän kokoontumisensa rukoilemaan ja heidän asettumisensa riveihin tätä päämäärää varten ensin, kuten Allaahin lähettiläs-salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi: ”Joko suoristatte rivinne tai Allaah tulee aiheuttamaan turmelusta kasvojenne välille.” [8]

Tämä on mutkikas seikka, jota ei voi huomata paitsi niiden toimesta joiden älyä Allaah on valaissut uskonnon ymmärryksellä kuten as-Shaafi’ii ja hänen kaltaisensa.

Muslimit ovat nähneet omilla silmillään ja koskettaneet omilla käsillään jakaantuneiden yhteisrukousten ja epätasaisten rukousrivien huonojen seurausten vaikutuksia heihin, paitsi ne jotka ovat menettäneet kykynsä tuntea tai jotka ovat sokeutuneet.

Jos astut moniin muslimien masaajideihin (tänä päivänä), tulet huomaamaan, että ihmiset pidättäytyvät rukoilemasta yhteisrukouksessa, väittäen luulemansa sunnaa syyksi, ja sitten järjestävät muita yhteisrukouksia itseään varten, luullen järjestävänsä paremman rukouksen kuin kukaan muu! Jos he olisivat totuudenmukaisia väitteissään, he kestäisivät sen synnin minkä he menettivät alkuperäisestä rukouksestaan. Joten tästä heidän luulemastaan hyvän tekemisestä ei ole mitään hyötyä kun he tuomitsevat muut jotka jättävät pois vapaaehtoiset ja suositellut rukoukset!!

Ja tulet huomaamaan muita ihmisiä, jotka pysyvät poissa muslimien masaajidesta ja sitten he hankkivat muita masaajideja itselleen, aiheuttaen näin vahinkoa ja jakaantumista yhteisöön ja rikkovat muslimien rivit. Pyydämme Allaahia antamaan meille suojelua ja menestystä, ja pyydämme Häntä johdattamaan meidät riviemme

yhdistämiseen. Varmasti Hän kuulee (rukous) pyynnön.” [Ahmad Shaakirin sanojen loppu]

VIIDES: SANOA: “HERRAMME SINULLE KUULUU YLISTYS [JA KIITOS] RUKOUKSEN AIKANA

Teksteissä kerrotaan monista versioista siitä mitä henkilön tulisi sanoa sanottuaan: “Sami’Allaahu Liman Hamidah”. Niiden joukosta on:

“Rabbaanaa Laka al-Hamd”

“Allaahumma, Rabbaanaa wa laka al-Hamd”

“Rabbaanaa Laka al-Hamd, Hamdan Kathiiran Tajjiban Mubaarakan fiih...”

Jne. [9]

Mikään näistä versioista ei sisällä “wa as-Shukhr”-lisäystä (ja kiitokset), jonka jotkut ihmiset lisäävät omasta halustaan. Joten tämä on innovaatio uskonnossa, jota varten Allaah ei ole lähettänyt lupaa.

Jos ovi tämänlaisille lisäyksille olisi jätetty auki, henkilö voisi sanoa: “Rabbaanaa Laka al-Hamd wa al-Fadhl”, toinen sanoisi: “Rabbaanaa laka al-Hamd wa al-‘Adhamat”, kun taas kolmas sanoisi: “Rabbaanaa laka al-Hamd wa al-Majd” jne.!! Kaikki nämä ovat hiljattain keksittyjä asioita...

KUODES: IMAAMIN KANSSA KILPAILEMINEN

Jotkut ihmiset kilpailevat imaamiensa kanssa joissain rukouksen osissa kuten:

1. Kiirehtiä sanomaan aamiin suurat al-Faatihassa ennen kuin imaam on edes lopettanut resitoimasta “wa laa ad-dhaalliin”, ihmiset kiirehtivät sanomaan aamiin!! Tämä ei ole sallittua johtuen profetaan lausunnosta: ”...ja kun hän sanoo: ‘wa laa ad-dhaalliin’ sano: ‘Aamiin.’ [101] Tarkoittoa: sano se sitten kun hän on lopettanut sen lausumisen.

Johtuen tästä kiirehtimisestä, he riistävät itseltään anteeksiannon edun, joka mainitaan profetaan lausunnossa: “...joten kenen tahansa aamiin sattuu samaan aikaan kuin enkelien aamiin, niin hänen menneet syntinsä tullaan antamaan anteeksi.” [11]

2. Heidän joukostaan on niitä, jotka kilpailevat imaamin kanssa nostamalla päänsä ennen häntä. Meitä on varotettu tekemästä tätä Allaahin lähettilään -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sunnassa, jossa hän sanoi: ”Eikö jokaisen teistä tulisi pelätä, jos hän nostaa päänsä ennen imaamia, että Allaah tekee hänen päästään aasin pään (näköisen) tai, että Allaah tekee hänen ulkomuodostaan aasin ulkomuodon (kaltaisen)?!” [12]

3. He kilpailevat imaamin kanssa myös laskeutuessaan maahan kumarrukseen kumarrusasennosta ennen kuin ovat varmistaneet, että imaam on alkanut kumartumaan.

Al-Bukhaarii (690) ja Muslim (474) kertoivat Al-Baraa ibn ‘Aazibilta -radija Allaahu ‘anhu- että: “Kun Allaahin lähettiläs sanoi: ‘sami’a Allaahu liman hamidah’, kukaan meistä ei koukistanut selkäänsä ennen kuin profeetta laskeutui kumarrukseen (ensin). Sitten meillä oli tapana laskeutua kumarrukseen hänen jälkeensä.”

SEITSEMÄS: KIIREHTIÄ OTTAMAAN KIINNI RUKUU' TAI TASHAHHUD JNE

Tämä on selvässä ristiriidassa profeetan -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- lausunnon kanssa: "Kun rukous on järjestetty, älkää tulko siihen hätäisesti. Pikemminkin, tulkaa siihen kävellen ja rauhallisessa tilassa. Joten mitä tahansa saatte kiinni, rukoilkaa se (yhteisrukouksessa) ja mitä tahansa menetitte, korvatkaa se."

Toisessa kerronnassa sanotaan: "Älkääkä kiirehtikö..." [13]

Näin ollen perusta on se, että henkilön pitää olla rauhallinen ja tyyni eikä hätäinen.

KAHDEKSAS: OLLA KÄYTTÄMÄTTÄ SUTRAA RUKOILLESSAAN

Tämän peruste on profeetan -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- lausunto: "Älkää rukoilko paitsi sutran edessä. Älkääkä antako kenenkään kulkea edestänne. Mutta jos joku yrittää itsepintaisesti (kulkea), niin kamppailkaa hänen kanssaan, koska hänellä on (paholais)seuralainen mukanaan." [14]

Toisessa kerronnassa profeetta -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- sanoi: "Kun joku teistä rukoilee, hänen tulisi rukoilla kohti sutraa ja lähestyä sitä, jotta ei antaisi paholaisen rikkoa rukoustaan." [15]

Eräässä imaam Muslimin kertomassa hadiithissa mainitaan, että sutran (minimi) korkeuden pitäisi olla satulakorokkeen [16] kaltainen, joka on melkein yksi kolmasosa kyynärvarren pituudesta. Sutralta ei vaadita, että se on tehty jostain lujasta, kuten jotkut ihmiset ajattelevat, eikä sen korvaaminen piirtämällä viivan (maahan) ole oikein, kuten jotkut ihmiset tekevät! Tällainen teko mainitaan joissain ahaadiitheissa, jotka eivät ole aitoja. Perusta on se, että henkilön tulisi lähestyä sutraa ja rukoilla niin lähellä sitä kuin hän pystyy –kolme kyynärvartta ollen pisin raja miten kaukana siitä henkilö voi seistä.

Henkilön pitäisi kiinnittää myös huomiota siihen, että “imaamin sutra on sutrana myös niille, jotka rukoilevat hänen takanaan.” [17] Näin ollen kun seurataan rukouksessa, rukoilijat eivät tarvitse muuta sutraa kuin heidän imaaminsa sutran.

YHDEKSÄS: PILARIEN VÄLILLÄ RUKOILEMINEN

Qurra -radija Allaahu 'anhu- kertoi: “Meitä kiellettiin ja estettiin muodostamasta rivejä pilarien väliin Allaahin lähettilään -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- elinaikana.” [18]

‘Abd al-Hamiid ibn Mahmuud kertoi: ’Rukoilin kerran Anas ibn Maalikin kanssa jumu’an päivänä (perjantaina) ja meitä työnnettiin pilareita kohti. Näin ollen jotkut meistä siirtyivät (sen eteen) ja jotkut meistä (sen taakse). (Sen jälkeen) Anas sanoi: ’Meillä oli tapana välttää tätä Allaahin lähettilään -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- elinaikana.”[19]

Näin ollen perustana on se, että vältetään rukoilemasta pilarien välissä ja varotaan niitä, paitsi jos masjid on liian ahdas siellä oleville henkilöille johtuen sen pienestä koosta tai suuresta ihmismäärästä, joka rukoilee siellä. Sellaisessa tilanteessa se olisi sallittua johtuen tarpeesta ja hädästä.

Ihmisiä pitäisi informoida tästä asiasta sekä samanlaisista asioista, tiedolla, pehmeällä kutsulla ja avoimella keskustelulla, sellaisella tavalla, joka on paras jotta varmistetaan paras tulos. Sitä ei pitäisi tehdä kovuudella, vihamielisyydellä, tiukasti ja epäystävällisellä puheella.

KYMMENES: SUUN PEITTÄMINEN RUKOILLESSA

Profeetta -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- kielsi erästä miestä peittämästä suutaan (rukouksen aikana). [20] Sheikh ibn Baazin, olkoon Allaah hänelle armollinen, fataawassa (s. 83) hän sanoi: “Peitteen laittaminen kasvojen alaosaan rukoiltaessa ei ole pidettyä, paitsi jos henkilöllä on siihen syy.”

Näin ollen se mitä jotkut ihmiset tekevät fajr rukouksen tai muiden rukousten aikana peittäessään suunsa ilman pätevää syytä ei ole sallittua. Se kuuluu samaan sarjaan kuin kiellettyjen vaatteiden pitäminen.

Mitä tulee keksittyyn syyhyn, jota jotkut ihmiset käyttävät, väittäen, että he tekevät sen kylmyydestä johtuen, niin tälle ei ole mitään perustetta!!

YHDESTOISTA: KATSEEN NOSTAMINEN TAIVAASEEN RUKOUKSEN AIKANA

Tämä on vastoin sunnaa kahdesta näkökulmasta:

1. Koskien rukoilevaa henkilöä, lähtökohta on, että hänen pitää suunnata silmänsä kohti sitä paikkaa johon hän tulee kumartamaan.

2. Henkilö, joka nostaa katseensa taivaaseen rukouksen aikana on alttiina profetaan -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- lausunnossa olevalle rangaistukselle: “Eikö jokainen teistä pelkää nostavansa päätään (taivasta kohti) rukouksen aikana ja hänen näköään ei palauteta hänelle?”[21]

Tämä sisältää myös katseen –tai kaulan, ja tämä on pahempaa –kääntämisen sivulta toiselle, vasemmalle ja oikealle, joko johtuen syystä tai johtumatta mistään syystä!!! Profetaalta -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- kysyttiin tästä ja hän vastasi: ”Se on varkaus, että paholainen on pihistänyt palvelijan rukouksesta.” [22]

KAHDESTOISTA: JOITAIN SÄÄDÖKSIÄ JOTKA PÄTEVÄT SIIHEN JOKA SAAPUU RUKOUKSEEN MYÖHÄSSÄ

Mitä henkilön pitäisi tehdä jos hän saapuu masjidiin kun ‘ishaa rukous on kutsuttu, mutta hän ei edes ole rukoillut maghrib rukousta johtuen pätevistä syistä?! [23]

Vastaus: Tämän henkilön tulisi seurata imaamia, joka rukoilee ‘ishaa samalla kun hän itse aikoo rukoilla maghrib rukousta. Joten kun imaam nousee ylös suorittamaan neljättä rakaa, tällä henkilöllä tulisi olla aikomus erota imaamista. Näin ollen hänen tulisi pysyä istuallaan, sanoa tashahhud ja lopettaa rukous yksin. [24]

KOLMASTOISTA: JOITAIN SÄÄDÖKSIÄ KOSKIEN MUISTAMATTOMUUDEN KUMARRUSTA

Al-Bukhaarii ja Muslim raportoivat Abu Hurairalta -radija Allaahu 'anhu-, että Allaahin lähettiläs -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- sanoi: "Kun yksi teistä nousee rukoilemaan, paholainen tulee hänen luokseen ja saattaa hänet hämilleen siihen pisteeseen, että hän ei tiedä kuinka monta (rak'aat) hän rukoili. Näin ollen kun yhdelle teistä sattuu näin, hänen tulisi suorittaa kaksi maahan kumarrusta istuessaan."

At-Tirmidhii (398), Ibn Maaja (1209), ja Ahmad (1/190) raportoivat, että 'Abd ar-Rahmaan ibn 'Auf -radija Allaahu 'anhu- sanoi: "Kuulin profetaan -salla Allaahu 'aleihi wa sallam- sanoneen: "Kun yhdestä teistä tulee muistamaton rukoillessanne siten, että hän ei voi muistaa rukoiliko hän yhden (rak'aan) tai kaksi, hänen tulisi perustaa yhden varaan. Ja jos hän ei muista rukoiliko hän kaksi (rak'aat) tai kolme, hänen tulisi perustaa kahden varaan. Ja jos hän ei muista rukoiliko hän kolme (rak'aat) tai neljä, hänen tulisi perustaa kolmen varaan. Ja hänen tulisi suorittaa kaksi maahan kumarrusta ennen salaamin sanomista." [25]

Imaam Al-Baraaawii sanoi Sharh as-Sunnassa (3/283): "Tämä hadiith muodostuu kahdesta säännöstä:

1. Jos hänellä on epäilyksiä rukouksessaan ja hän ei tiedä kuinka monta rak'aat hän rukoili, hänen tulisi miettiä. Joten joko hänestä tulee varma siitä kuinka monta hän on rukoillut, tai hän laskee alemman määrän varaan.

2. Paikka, jossa muistamattomuuden maahan kumarrus suoritetaan on ennen salaamia.

Mitä tulee ensimmäiseen seikkaan, oppineiden enemmistö on sitä mieltä, että henkilön tulisi rakentaa alemman numeron varaan ja sitten tehdä muistamattomuuden maahan kumarrus.

Mitä tulee paikkaan jossa muistamattomuuden maahan kumarrus tapahtuu, sen suhteen on raportoitu erilaisia kertomuksia...”

Imaam Al-Haazimii sanoi al-I'tibaar fii an-Naasikh wa al-Mansuukh min al-Aathaar teoksessa (s. 85), selventäen enemmistön näkökulman: “Keskitie meille on sen sanominen, että ahadiithit joiden mukaan henkilön tulisi kumartua maahan ennen salaamia ja ne joiden mukaan se pitäisi tehdä sen jälkeen, ovat kaikki vahvistettuja ja aitoja. Niissä on eräänlainen ristiriidan muoto eikä ole mahdollista antaa joillekin näille kerronnoille etusijaa muiden yli perustuen aitoon kerrontaan...Oikein valinta on ottaa nämä ahadiithit joustavuudella ja kummankin näkökulman luvallisuudella.”

Sanon, että seuraava kerronta Al-Muwattalta tulisi mainita sellaiselle henkilölle, joka kärsii pirullisista kuiskutuksista:

Eräs mies kerran kertoi Al-Qaasim ibn Muhammadille: “Minulla on epäilyksiä kun olen rukouksessani ja se on minulle hyvin vaikeaa!” Joten hän vastasi: ”Jatka rukoustasi koska nämä (kuiskutukset) eivät koskaan tule jättämään sinua jopa siihen pisteeseen, että jos olisit valmis lopettamaan rukouksesi sanoisit, että en saanut rukoustani loppuun!”

Toinen henkilö, joka kärsi tällaisista kuiskutuksista kerran valitti imaam Ahmadille, joten hän sanoi hänelle: “Älä anna tämän olla osana ajatuksiasi. Käännä huomiosi pois siitä.” [26]

NELJÄSTOISTA: MENETETTYJEN RUKOUSTEN KORVAAMINEN

Allaah sanoo: “Varmasti rukous on määrätty uskovaisille säädettyinä aikoina.”
[Suurat an-Nisaa 4:103, tarkoituksen tulkinta]

Imaam Mujaahid sanoi: “Tämä tarkoittaa, että ne on sunniteltu pakollisiin ajankohtiin, jotka Allaah on määrännyt niitä varten.” [27]

Profeetta -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi: “Hänen, joka nukkuu rukouksen (ajan) ylitse tai unohtaa sen, tulisi rukoilla kun hän muistaa. Tästä ei ole mitään hyvitystä paitsi tämä.” [28]

Tämä on sellaisen henkilön tila, joka on menettänyt rukouksen tai useita rukouksia johtuen jostain syystä johon hänellä ei ole valtaa. Allaah sanoo: ”Allaah ei rasita sielua yli sen sietokyvyn.” [Suurat al-Baqarat 2:286, tarkoituksen tulkinta]

Ja profeetta -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi: “Unessa ei ole välinpitämättömyyttä. Välinpitämättömyys löytyy vain sellaisesta henkilöstä, joka ei rukoile ennen sitä aikaa jolloin seuraava rukous tulee.”[29] Joten jos tämä on jonkun henkilön tila, hänen tulisi suorittaa menettämänsä rukous heti ennen kuin syy jonka takia hän menetti sen menee ohi, kuten kun hän herää unesta tai muistaa unohduksen jälkeen...jne. Hänen tulisi myös suorittaa menettämänsä rukoukset niiden peräkkäisessä järjestyksessä ja niiden ajan mukaisesti: ensin ensimmäinen, sitten seuraava jne.

“Mitä tulee sellaiseen henkilöön, joka harkitusti jättää rukouksen ilman (pätevää) syytä, joko piittaamattomuudesta tai laiskuudesta, siihen pisteeseen, että rukouksen aika on mennyt ohi, hänellä ei ole lupaa korvata sitä, eikä sen velvollisuuden taakkaa oteta häneltä pois. Tämä johtuu siitä, että ei ole mitään pätevää syytä joka osoittaisi, että hänet on velvoitettu korvaamaan sen tai palauttamaan sen tai, että henkilön velvollisuus täyttyy tekemällä sen sitten kun sen aika on mennyt umpeen.” [30]

Joten jos tämä on jonkun henkilön tilanne, hänen tulisi suorittaa niin monta vapaaehtoista ja ylimääräistä rukousta kun hän voi, antamatta niiden suorittamiseen mitään erityistä aikaa, koska profeetta -salla Allaahu ‘aleihi wa sallam- sanoi: “Varmasti ensimmäinen asia, joista ihmiset tullaan asettamaan vastuuseen tuomion päivänä teoista, on rukous. Herramme tulee sanomaan enkeleilleen, vaikka Hän tietääkin parhaiten: ‘Katsokaa palvelijani rukousta. Onko se kokonainen vai puutteellinen?’ Jos se on kokonainen, se tullaan tallentamaan hänelle kokonaisena. Mutta jos se on millään tavalla puutteellinen, Hän tulee sanomaan: ‘Katsokaa onko palvelijallani yhtään vapaaehtoisia rukouksia?’ Joten jos hänellä on yhtään vapaaehtoisia rukouksia tilillään, Hän tulee sanomaan: ‘Korvatkaa palvelijani pakolliset (rukoukset) vapaaehtoisilla. Sitten hänen tekonsa tullaan tuomitsemaan sen perusteella.” [31]

Jotkut ihmiset seuraavat jokaista pakollista rukousta suorittamalla jonkun menettämänsä rukouksen. Esimerkiksi, he rukoilevat dhuhriin ja sitten sen jälkeen toisen dhuhriin, jonka he menettivät aiemmin ja samoin ’asriin kanssa. Tälle ei ole mitään perustaa jalossa sunnassa, eikä sitä varten tunneta mitään pätevää todistetta ollenkaan.

Tämä muistuttaa sitä mitä jotkut ihmiset tekevät tallentamalla menneiden vuosien (!!) aikana menettämiensä rukousten lukumäärän, sitten suorittamalla ne samalla kun he vähentävät rukoilemansa määrän summasta. Tämä on myös yksi hiljattain keksityistä asioista.

ALAVIITTEET:

- [1] Al-Bukhaariin ja Muslimin raportoima Anasilta, suluissa oleva lisäys on An-Nasaailta, kuten mainittu kirjassa Silsilat al-Ahaadiith as-Sahiihat (73)
- [2] Katso al-Qaul al-Mubiin fii Akhtaa al-Musalliin (s. 264)
- [3] Muslimin raportoima
- [4] Ahmadin raportoima Anas ibn Maalikilta; Kts. Sahiih al-Jaami' as-Sariir (3454)
- [5] Ahmadin ja Abu Daawuudin raportoima Anasilta. Kts. Sahiih al-Jaami' as-Sariir (3455)
- [6] Tämän vuoksi imaam Wakii' ibn al-Jarraah, imaam as-Shaafi'iin opettaja, sanoi: "Hän joka kohtelee avaus takbiiria kevyesti (eli ei ole läsnä sitä varten yhteisrukouksessa) niin pyyhkikää kätenne puhtaiksi hänestä." Ks. Abu Nu'aim al-Asbahaaniin Hiljat al-Aulijaa (8/370).
- [7] Tarkoitus: heidän rukouksensa on pätevä, vaikka he ovat toimineet vastoin aitoa sunnaa ja profeetan johdatusta.
- [8] Al-Bukhaariin raportoima
- [9] Löydätte kaiken tämän kirjastani "Sharh Sahiih al-Kalim at-Tajjib" (s. 75)
- [10] Abu Daawuudin ja Ibn Maajan raportoima Abu Hurairalta. Kts. Sahiih al-Jaami' as-Sariir (2359)
- [11] Kts. Silsilat al-Ahaadiith as-Sahiihat (1236)
- [12] Al-Bukhaariin ja Muslimin raportoima Abu Hurairalta
- [13] Al-Bukhaariin ja Muslimin raportoima Abu Hurairalta
- [14] Ibn Khuzaiman raportoima. Kts. Sifat al-Nabii (s. 82)
- [15] Kts. Silsilat al-Ahaadiith as-Sahiihat (1373)

[16] Kääntäjän kommentti: Puun pala, jota käytetään astumiskorokkeena kun halutaan nousta kamelin satulaan. Kts. Ibn al-Athiirin an-Nihaajat (Dar Ibn al-Jawziin painos s. 29)

[17] Tämä on imaam al-Bukhaariin antama otsikko hänen Sahiih-teoksessaan (1/571)

[18] Ibn Maajan ja ibn Hibbaanin raportoima. Kts. al-Busairiin "Misbaah az-Zujaajat" (1/191)

[19] At-Tirmidhiin, Abu Daawuudin, ja An-Nasaa'iin raportoima. Kts. Kirjoitelmastani "Taufiiq al-Baarii fii Hukmi as-Salaat baina as-Sawaarii."

[20] Abu Daawuudin, At-Tirmidhiin, ja Ahmadin raportoima. Kts. Sahiih al-Jaami' as-Sariir (3886)

[21] Muslimin raportoima

[22] Al-Bukhaariin raportoima

[23] Tätä tapahtuu usein kun henkilö yhdistää rukouksia.

[24] Kts. Al-Asaalat –lehden ensimmäisestä numerosta imaam Al-Albaaniin näkemyksiä.

[25] Silsilat al-Ahaadiith as-Sahiihat (1356)

[26] Kts. kirjoittamaani "Mawaariid al-Amaan al-Muntaqaa min Iraathat al-Lahfaan" (s. 226)

[27] Ma'aalim at-Tanziil (2/282)

[28] Al-Bukhaariin (597) ja Muslimin (684) raportoima Anas ibn Maalikilta

[29] Muslimin (681) raportoima Abu Qataadalta

[30] Kts. Sheikh Muhammad Nasiib ar-Rifaa'iin, olkoon Allaah hänelle armollinen ja antakoon Hän hänelle anteeksi, teos "an-Nusuus as-Shar'ijjat at-Thaabitat fii Hukmi Qadaa as-Salawaat al-Faa-itat" (s. 172)

[31] Abu Daawuudin (864), At-Tirmidhiin (413), An-Nasaa'iin (1/232) ja Ahmadin (4/103) raportoima, ja se on aito hadiith, joka perustuu vahvistaviin kertomuksiin.

